

Hiúzszemekkel a magyarságért

2018 március 13. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

?seink mindent túléltek, de magyarságukat soha nem adták fel. Nem lettek törökké, németté, orosszá, pedig mennyivel könnyebb lett volna.

Én nem is tudom, hogy mi, magyarok barátságos emberek vagyunk-e.

Mi feltétlenül annak látjuk magunkat. A hozzánk látogató turisták is – nagyjából. Máshol pedig más a módi, mindenki másképp udvarias. A szicíliai kézen fog és elvisz magával, ahova menni akarsz, még a kávédat is kifizeti, ha úgy alakul, míg a norvég korrekt h?vösséggel mutatja az utat, ha megkérdezed t?le, merre találod.

Talán a kett? között vagyunk mi, magyarok. Vagy a fene tudja, hogy hol.

Egy biztos: van bennünk valami lappangó bizalmatlanság, valami gát, ami miatt nem szívesen adjuk ki magunkat. Els?re legalábbis nem. Mi, magyarok, örökségként hordozzuk, hogy el?ször mérd fel a környezetet, értsd meg, helyezkedj el benne, aztán majd feltalálod magad. Ilyenkor szokták a zsenik felfedni magukat, nem csoda, hogy minden id?ben csak úgy záporoztak a világszínvonalú magyar teljesítmények, függetlenül attól, hogy itthon vagy kint érte el az illet?. Figyelt, alkalmazkodott, alkotott. Ebben a sorrendben.

Figyeljük csak meg, hogyan ír Tamási Áron a kávéházban társaival üldögél? Illyés Gyuláról: „És ott ült a bozót közepén Illyés Gyula, a beseny? ivadék, akinek hiúzszeme mindig és mindenütt azt figyelte, hogy miképpen lehetne megtartani ezt az országot, melyet Árpád hiúzszemekkel szerzett nekünk". Veres Péter pedig Az Alföld parasztságában oldalakon keresztül azt bizonygatja, hogy a magyar ember keleti örökségéb?l megmaradt féktelen szabadságvágya, nem veti alá magát másoknak, figyeli a kiskapukat, és keményen kiáll az érdekeiért, a családjáért, a hazájáért – egyszer?en azért, mert ilyen az alaptermészete.

Mindehhez tegyük hozzá 2018-ból, hogy ha nem volna hiúzszemünk és nem tudnánk értékelni a szabadságot, már régen végünk lenne.

Ha ugyanis mi is valami gyarmatosításban elaggott, nyálcsorgató korba ért, gazdag, de impotens nemzet lennénk, akkor minden másképp alakulna. Ha a jóléttel az alapösztöneink is ellibbentek volna, nem volna kinek írni ezt a cikket. Ha fegyelmezetten felsorakoznánk valami korszellem szülte torz gondolat mögé, például hogy az idegen szép, és aki elveszi a hazámat, annak igaza van, akkor pusztába kiáltott szó lenne minden megszólalás.

Szerencsére nem így van. Mi nem gyarmatosítottunk. És a szerbek, szlovákok, lengyelek, csehek, baltiak, románok sem. Viszont éppen a hajdani hatalmasok értek mára végelgyengülési stádiumba: az angolok, franciák, hollandok, belgák, németek, spanyolok, akik el?bb szépen, fontolva haladva kifosztották a szomszédaikat, majd akiknek közülük lehet?ségük adódott rá, távoli országokat, kontinenseket is módszeresen kiraboltak, és mellesleg eltettek láb alól néhány millió embert. Aztán amikor fordult a kocka, és a hajdani áldozatok megjelentek náluk, mert az angolok, franciák, hollandok és a többiek dolgozni már nem, de uralkodni nagyon szerettek, szóval, amikor Afrika és a Közel-Kelet betódult hozzájuk, felülkerekedett bennünk az etnomazochizmus, ez a b?ntudattal kevert önostorozó hajlam, és mindmáig annyi er?t sem tudnak kifejteni, amennyi pedig az életben maradásukhoz feltétlenül szükséges lenne.

Mondjon már valaki egyetlen okot, hogy 2018-ban miféle európaiságot kellene tanulnunk ezekt?l a végveszélybe jutott hajdani nagy és er?s nemzetekt?l! Hiszen ?k feláldozták önmagukat a nemzetköziség oltárán, hajdani birodalmuk romjain beleszédültek a liberalizmusba, zokszó nélkül elfogadták a nyitott társadalmat – most pedig ott tartanak, hogy rend?reik és hatóságaik nap mint nap eltitkolják, hány afrikai és közel-keleti bevándorló akarata meger?szakolni asszonyaikat, meggyilkolni, kirabolni, elzavarni ?ket a saját hazájukból.

Szerencsére kontinensünk keleti fele viszonylag jó állapotban vészelte át az egyenl?sít? szellemi hódoltság elmúlt néhány évtizedét. Ellenállás ott van, ahol az eszement gazdagság nem köszöntött be. Ezért és csakis ezért nem puhultak el társadalmaink, ezért nem óhajtunk kollektív öngyilkosságot elkövetni, ezért mondunk nemet a betelepülésre.

Bánja a kánya, hogy lemaradtunk, fáziskésésben vagyunk. Hogy nem élünk osztrák színvonalon. Hogy még egy kicsit éhesek vagyunk, és a jóllakottság nem altatta el az ösztönvilágunkat. Hogy vannak nálunk módosabb, gazdagabb országok. Nézzünk rájuk: mint a régi rómaiak a bukás el?tt három perccel, egy picit még élvezik a rájuk hulló fénysugarakat, aztán jön valamilyen fokhagymaszagú barbár, becsukja a spalettákat, a drága beteg pedig még remeg? kézzel arrébb teszi az ágytálat, majd végleg elszenderül. És higgyék el, senkit, de senkit nem érdekel majd utólag, hogy a halála pillanatában vagyonos embernek mondhatta-e magát. Hiszen a honfoglalás lezajlott...

Mit is mond a magyar követ az országát elherdáló Szvatopluknak? „Ha a lovat megöleted, az ? kutyáiknak adsz táplálékot, ha a köt?féket a f?be vetteted, az ? szénát kaszáló emberei találják meg az arany köt?féket, ha pedig a nyerget a Dunába dobatod, az ? halászai teszik partra és viszik haza az aranynyerget. Ha tehát a föld, a f? és a víz az övék, minden az övék."

A legnagyobb parancs: életben kell maradni. Minden csak utána következik. ?seink mindent túléltek, de magyarságukat soha nem adták fel. Nem lettek törökké, németté, orosszá, pedig mennyivel könnyebb lett volna. Hiúzszemeiket összehúzták és megpróbálták megfejteni a saját korukat. Megérteni, hogy miként kecmereghetnének ki a csávából. És aztán mindig kikecmeregtek. Újrakezdték százszor, ezerszer.

Mert egy cseppet keményebb fából faragták ?ket, mint a maiakat.

Ebben az értelemben kell magyarnak lenni és maradni. Régi magyarként kell élni. Soha meg nem alkudni a körülményekkel, nem beszarni, ha senkik lármáznak, keményen odavágni, ha sérelem ér, és mindenekel?tt állhatatosan, szilárdan képviselni a nemzeti örökséget. Ideológiai zsákutcázás, értelmiségi lózungok, okoskodás nélkül, ösztönösen és tudatosan – mindenképpen, és ha úgy alakul, minden ellenében.

Nem olyan bonyolult ez. Feltéve, ha az ember valóban magyar, és nem csak osztja az észt átmenetileg.

Szentesi Zöldi László - www.888.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló